

Minister Rozwoju i Technologii

Znak pisma: DDR-III.054.9.2024
Warszawa, 27 czerwca 2024 r.

Pan Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: interpelacji nr 3201

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 3201 Posła Daniela Milewskiego z 10 czerwca br. w sprawie poprawy działalności instytucji publicznych jako czynnika rozwoju gospodarczego, uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Ad 1. W jaki sposób rząd zamierza poprawić działalność instytucji publicznych w celu zmniejszenia kosztów prowadzenia działalności dla przedsiębiorstw?

Ministerstwo Rozwoju i Technologii (dalej MRiT) prowadzi ciągły proces deregulacji przepisów prawa gospodarczego. Prowadzimy dialog z przedsiębiorcami, w tym o poprawie obsługi przedsiębiorców przez organy administracji i monitoring funkcjonowania przepisów gospodarczych. Jednym z jego przejawów jest projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu deregulacji prawa gospodarczego i administracyjnego oraz doskonalenia zasad opracowywania prawa gospodarczego (UA8). Jest on wynikiem wstuchiwania się w głosy środowisk przedsiębiorców.

Regulacje zawarte w projekcie mają m.in. na celu poprawę relacji między administracją publiczną a przedsiębiorcami oraz usprawnienie pracy urzędów. Dotyczą one np.:

A) Prostszych zasad wykonywania działalności gospodarczej – w projekcie przewidziano uproszczenie niektórych obowiązków spoczywających na przedsiębiorcach, usprawnienie i łagodzenie zasad prowadzenia kontroli w firmach; uproszczenie relacji między przedsiębiorcami a administracją publiczną. Proponowane rozwiązania, to m.in.:

- obowiązek doręczenia przedsiębiorcy przed wszczęciem kontroli wstępnej listy informacji i dokumentów;
- obowiązek publikowania przez organy kontroli planów kontroli oraz wyników okresowych analiz prawdopodobieństwa naruszenia prawa, obejmujących identyfikację obszarów podmiotowych i przedmiotowych, w których ryzyko naruszenia przepisów jest największe;
- skrócenie maksymalnego czasu kontroli mikroprzedsiębiorców z 12 do 6 dni;
- dostosowanie częstotliwości przeprowadzania kontroli do zidentyfikowanego stopnia ryzyka związanego z wykonywaną przez przedsiębiorcę działalnością – im mniejsza kategoria ryzyka, tym mniejsza liczba kontroli;
- dopuszczenie wniesienia sprzeciwu wobec czynności kontrolnych, niewstrzymującego czynności kontrolnych, w przypadku, gdy organ przeprowadzając

kontrolę w sposób nieuprawniony powołuje się na wyłączenia ograniczeń kontroli działalności gospodarczej;

- przeciwdziałanie wszczynaniu de facto fikcyjnych kontroli skarbowych jedynie w celu przerwania biegu przedawnienia zobowiązania podatkowego;
- brak konieczności przedkładania w urzędzie dokumentu prokury lub pełnomocnictwa, jeżeli umocowanie da się wykazać w oparciu o dostępne publicznie rejestry;
- jednoznaczne przesądzenie w przepisach, że pojazdy przeznaczone do celów badawczych realizowanych przez firmy badawcze są wyłączone spod akcyzy;
- umożliwienie zaliczania do kosztów kwalifikowanych kosztów przeglądów, konserwacji, kalibracji aparatury wykorzystywanej do prowadzenia działalności B+R oraz kosztów specjalistycznego transportu towarów wykorzystywanych na potrzeby B+R) – pod warunkiem, że nie wynika to z umowy zawartej z podmiotem powiązany z podatnikiem;
- ujednoczenie niektórych rozwiązań w zakresie doręczeń pomiędzy KPA i Ordynacją podatkową;
- wskazanie, że rozporządzenie dotyczące obowiązku rejestrowania sprzedaży przy użyciu kas fiskalnych wydaje się nie częściej niż raz na 3 lata;
- umożliwienie notariuszom, na wniosek podmiotu biorącego udział w danym akcie notarialnym, będącego osobą fizyczną, przesyłania wypisu tego aktu właściwemu miejscowo organowi podatkowemu właściwemu w sprawach podatku od nieruchomości;
- możliwość umarzania należności z tytułu kar administracyjnych i zaległych kar administracyjnych z urzędu;
- wprowadzenie instytucji „wezwania miękkiego”;
- wprowadzenie regulacji umożliwiającej wniesienie skargi do WSA bez składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy także w odniesieniu do postanowień;
- wydłużenie terminu na wydanie decyzji w trybie autokontroli decyzji administracyjnych do 14 dni;
- wprowadzenie formy dokumentowej umowy leasingu;
- wprowadzenie elektronicznej rozpraw przed Krajową Izbą Odwoławczą.

B) Ułatwień przy podejmowaniu pierwszych kroków w biznesie – w tym zakresie zaproponowano doprecyzowanie przepisów, z którymi przedsiębiorcy mają styczność, gdy rozważają rozpoczęcie wykonywania działalności gospodarczej, np.:

- wyeliminowanie wątpliwości praktycznych co do możliwości prowadzenia drobnej działalności przez obcokrajowców;
- uregulowanie kwestii oskładkowania umów cywilnoprawnych zawieranych w ramach działalności nierejestrowej poprzez wyłączenie takich umów spod tytułu ubezpieczeniowego, o ile są zawierane w ramach tej działalności;
- wprowadzenie zasady, że osoby wykonujące działalność nierejestrową powinny postęgiwać się numerem PESEL.

W ramach prac nad poprawą otoczenia regulacyjnego i instytucjonalnego w Polsce, przedstawiciele MRiT biorą również aktywny udział w negocjacji aktów prawa unijnego w szerokim zakresie rozwoju gospodarki, przemysłu i jednolitego rynku, w tym harmonizacji technicznej i regulacji produktowych. Stanowisko Polski reprezentowane na posiedzeniach w Brukseli zarówno w Radzie UE jak i KE, bierze pod uwagę głos polskich przedsiębiorstw i stowarzyszeń branżowych. Zgłaszane przez przedstawicieli Polski problemy i propozycje mają na względzie realia polskich firm, ich potrzeby rozwojowe oraz konkurencyjność. W ramach propozycji legislacyjnych w zakresie otoczenia regulacyjnego powtarzane są postulaty dotyczące spójności regulacji unijnych, nie dublowania się obowiązków, redukcji obciążeń administracyjnych czy sprawozdawczych, wsparcia finansowego dla rozwoju przedsiębiorstw. Podobnie na gruncie tworzenia prawa krajowego, MRiT jest otwarty na postulaty przedsiębiorstw i stowarzyszeń branżowych, które są następnie brane pod uwagę w procesie tworzenia w MRiT propozycji przepisów prawnych lub zgłaszane przez MRiT w procesie konsultacji międzyresortowych.

Np. w obszarze własności intelektualnej MRiT, w ścisłej współpracy z Urzędem Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej (organem właściwym w sprawach własności przemysłowej) prowadzi prace nad nową ustawą – Prawo własności przemysłowej, która w sposób kompleksowy ureguluje zagadnienia związane z ochroną własności przemysłowej. Nowelizacja jest odpowiedzią na zachodzące na przestrzeni ostatnich lat znaczące zmiany w gospodarce krajowej i światowej, które uwypukliły potrzeby skierowania szczególnej uwagi na innowacje i zaproponowanie sprawnego systemu ich ochrony. Skuteczna ochrona własności intelektualnej jest kluczowa w nowoczesnej gospodarce. Stworzenie trwałego i przejrzystego systemu ochrony praw własności przemysłowej znacząco wpływa na wzrost konkurencyjności, przyczyniając się do powstawania nowych rozwiązań, decydujących o postępie naukowo-technicznym.

Celem nowej ustawy Prawo własności przemysłowej jest uregulowanie w jednym akcie prawnym, w sposób przejrzysty instytucji i procedur dotyczących ochrony własności przemysłowej, zaproponowanie nowych rozwiązań umożliwiających ochronę praw wyłącznych, uproszczenie i skrócenie postępowań, w tym skrócenie czasu udzielania ochrony. Projekt ten jest odpowiedzią na liczne postulaty zgłaszane przez użytkowników systemu ochrony własności przemysłowej tj. przedsiębiorców, przedstawicieli instytucji otoczenia biznesu i środowiska naukowego. Proponowana regulacja jest zgodna z założeniami polityki Rządu, zwłaszcza w odniesieniu do uproszczenia procedur i zwiększenia efektywności działania administracji publicznej.

W zakresie polityki kosmicznej, w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększenia Odporności, będzie realizowany Narodowy System Informacji Satelitarnej (NSIS) jako krajowy interoperacyjny system odbioru, przechowywania, przetwarzania i udostępniania danych satelitarnych wraz z niezbędną infrastrukturą, którego celem jest dostarczanie serwisów monitoringowych, produktów informacyjnych, narzędzi analitycznych i usług.

Stworzenie NSIS zapewni efektywne i ciągłe dostarczanie informacji dostosowanych do potrzeb użytkowników, służąc przede wszystkim wsparciu administracji publicznej

w podejmowaniu decyzji, lepszym wykorzystywaniu posiadanych zasobów i infrastruktury, sprawowaniu funkcji nadzorczych i kontrolnych oraz organizacji życia społecznego i gospodarczego, a także na potrzeby bezpieczeństwa i obronności.

Ad 2. Jakie konkretne środki regulacyjne i instytucjonalne zostaną podjęte w celu zachęcenia do współpracy między sektorem publicznym a prywatnym?

W zakresie polityki kosmicznej procedowane jest rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie szczegółowego przeznaczenia, warunków i trybu udzielania wsparcia przez Polską Agencję Kosmiczną (projekt). Rozporządzenie ma na celu określenie szczegółowego przeznaczenia oraz warunków i trybu udzielania wsparcia przez Agencję, mając na względzie efektywne i skuteczne wykorzystanie tego wsparcia oraz zapewnienie przejrzystości jego udzielania w ramach pomocy publicznej, pomocy de minimis i pomocy nie stanowiącej pomocy publicznej, a także potrzebę uzyskania informacji niezbędnych do udzielenia wsparcia. Rozporządzenie przyczyni się do realizacji Polskiej Strategii Kosmicznej¹ a także ustawowych zadań Polskiej Agencji Kosmicznej (PAK) w zakresie tworzenia sprzyjających warunków do rozwoju sektora kosmicznego oraz budowy kadr na potrzeby polskiego sektora kosmicznego, poprzez wsparcie np.: inkubacji przedsiębiorstw, rozwoju infrastruktury laboratoryjnej, zwiększania kompetencji polskiego sektora kosmicznego, rozwoju badań naukowych i technologii kosmicznych.

Ad 3. Czy istnieją plany wprowadzenia nowych mechanizmów lub procedur mających na celu ograniczenie ryzyka działalności gospodarczej w Polsce?

Poprawa otoczenia regulacyjnego jest m.in. celem ww. projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu deregulacji prawa gospodarczego i administracyjnego oraz doskonalenia zasad opracowywania prawa gospodarczego (UA8), który m.in. przewiduje nowelizację rozdziału 6 ustawy - Prawo przedsiębiorców. Wśród propozycji należy wskazać m.in. wprowadzenie:

- zasady równoważenia obowiązków administracyjnych,
- usprawnień w zakresie bieżącego przeglądu prawa gospodarczego,
- instytucji programu regulacyjnego,
- zasady odpowiedniej vacatio legis projektów ustaw, nie krótszej niż po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia,
- zasady projektowania oceny funkcjonowania aktu normatywnego (OSR ex post) w stosunku do aktów normatywnych z zakresu prawa gospodarczego,
- zasady obowiązkowej oceny funkcjonowania aktu normatywnego (OSR ex post) w sytuacji, gdy dany akt normatywny został przyjęty w wyniku procesu legislacyjnego, w którym odstąpiono od przeprowadzenia konsultacji publicznych,

Wśród uregulowanych w rozdziale 6 ustawy – Prawo przedsiębiorców zasad prowadzenia procesu legislacyjnego mającego za przedmiot prawo gospodarcze znajduje się zasada

---

¹ Uchwała Rady Ministrów nr 6 z dnia 26 stycznia 2017 r. w sprawie przyjęcia Polskiej Strategii Kosmicznej (M. P. z 2017 r. poz. 203).

proporcjonalności i zasada adekwatności. Przy opracowywaniu projekt aktu normatywnego określającego zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej należy:

- dążyć do nienakładania nowych obowiązków administracyjnych, a jeżeli nie jest to możliwe, dążyć do ich nakładania jedynie w stopniu koniecznym do osiągnięcia ich celów,
- dążyć do ograniczenia obowiązków informacyjnych, zwłaszcza gdy wymagane informacje są przekazywane przez obowiązanych organom władzy publicznej na podstawie obowiązujących przepisów,
- dążyć do umożliwienia realizacji obowiązków informacyjnych w postaci elektronicznej,
- implementując prawo Unii Europejskiej i prawo międzynarodowe, dążyć do nakładania wyłącznie obowiązków administracyjnych niezbędnych do osiągnięcia celów implementowanych przepisów.

Przywołane wyżej zasady są również elementem przeprowadzanego na podstawie art. 70 ustawy – Prawo przedsiębiorców bieżącego przeglądu prawa gospodarczego. Zgodnie z tym przepisem ministrowie kierujący działami administracji rządowej są zobowiązani do prowadzenia bieżących przeglądów funkcjonowania aktów normatywnych określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, a w ramach dokonywania przeglądu ministrowie zobowiązani są do kierowania się zasadami określonymi w art. 67 ustawy – Prawo przedsiębiorców.

W ramach wspomnianej inicjatywy zaproponowano, by zasady, którymi należy kierować się przy tworzeniu prawa gospodarczego (oraz przy dokonywaniu przeglądu prawa gospodarczego) uzupełnić o zasadę równoważenia obowiązków administracyjnych (zasada równoważenia obowiązków administracyjnych podczas opracowywania projektów aktów normatywnych określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej). Zgodnie z tą zasadą projektując nowe obowiązki administracyjne należy dążyć do zmniejszenia obciążeń administracyjnych wynikających z uregulowań prawnych już obowiązujących w danej dziedzinie. Wymóg taki wzmocni prawne podstawy prowadzenia ewaluacji prawa gospodarczego i ma na celu m.in. zmniejszenie kosztów prowadzenia działalności dla przedsiębiorstw. Zasada ma pełnić funkcję mobilizującą do poszukiwania jak najmniej obciążających rozwiązań oraz eliminowania przestarzałych i niepotrzebnych obciążeń, przy zapewnieniu standardów prowadzenia działalności gospodarczej oraz ochrony interesu publicznego.

Niezależnie od powyższego MRiT zaproponował zmiany w procesie przeglądu prawa gospodarczego. Projekt przewiduje, że informacje o działaniach związanych z bieżącym przeglądem, po ich otrzymaniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki, będą przekazywane podmiotom, które w systemie prawnym wyposażone są w kompetencje związane z oceną praktyki legislacyjnej. Wśród tych podmiotów wskazano Radę Dialogu Społecznego, Radę Legislacyjną, Radę Pożytku Publicznego oraz Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców. Informacje przedkładane ministrowi właściwemu do spraw

gospodarki, a także stanowiska oraz opinie zgłoszone do takich informacji, będą dodatkowo publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej.

Informacje pozyskiwane w ramach bieżącego przeglądu będą uwzględniane przy tworzeniu programu regulacyjnego - nowej instytucji prawnej zaprojektowanej w celu zapewnienia ciągłości ewaluacji i poprawy jakości prawa gospodarczego. Program ten będzie określał priorytetowe działania w obszarze kształtowania otoczenia prawnego wykonywania działalności gospodarczej w Polsce. Powinien on uwzględniać wyniki dokonanego przeglądu funkcjonowania aktów normatywnych pozostających w sferze prawa gospodarczego (z uwzględnieniem wspomnianych wyżej zasad wynikających z art. 67 ustawy – Prawo przedsiębiorców) i obejmować planowane działania w zakresie zmniejszania obciążeń regulacyjnych oraz dokonywania oceny funkcjonowania aktów normatywnych. Program byłby opracowywany raz na 4 lata. Zakłada się, że program regulacyjny będzie przyjmowany przez Radę Ministrów i będzie przedstawiany Sejmowi oraz Senatowi, a także publikowany w ramach BIP. Za koordynację realizacji programu będzie odpowiedzialny minister właściwy do spraw gospodarki.

Wśród inicjatyw, które mają na celu poprawę działalności instytucji publicznych w celu zmniejszenia kosztów prowadzenia działalności dla przedsiębiorstw, ale też mających na celu ograniczenie ryzyka działalności gospodarczej w Polsce, wskazać należy ww. propozycję wprowadzenia zasady odpowiedniej *vacatio legis* projektów ustaw, nie krótszej niż po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia. Propozycja ta dotyczy projektów ustaw, z których wynika zwiększenie obciążeń regulacyjnych dla przedsiębiorców i ma mieć charakter uzupełniający w stosunku do regulacji ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. Proponowany przepis wprowadza obowiązek takiego zaprojektowania terminu wejścia w życie ustawy, by nie był on krótszy niż sześć miesięcy od dnia ogłoszenia. Czas potrzebny przedsiębiorcom do przygotowania się do nowych regulacji będzie kluczowy przy wyznaczaniu *vacatio legis*, przy czym nie będzie to jedyna przesłanka. Wnioskodawca będzie obowiązany rozważać również takie aspekty jak np. konieczność sprawnej realizacji zadań publicznych, czy zapewnienie standardów prowadzenia działalności gospodarczej. Jednocześnie przewidziano możliwość wyjątkowego odstąpienia od wyznaczenia w projekcie minimalnej *vacatio legis*, gdy przemawia za tym ważny interes publiczny lub gdy wynika to konieczności implementacji lub wykonania przepisów prawa Unii Europejskiej. Odstąpienie od tej zasady będzie mogło mieć zastosowanie w przypadku zmian, które będą korzystne dla przedsiębiorców. W takich przypadkach w uzasadnieniu projektu ustawy wnioskodawca będzie obowiązany przedstawić przyczyny takiego odstąpienia.

Należy również wspomnieć o zasadzie projektowania oceny funkcjonowania aktów prawnych, które określają zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej w ramach procesu legislacyjnego. Zgodnie z ww. projektem, uzasadnienie (lub stanowiąca jego część ocena skutków regulacji) powinno zawierać informacje na temat zakresu oceny funkcjonowania projektowanego aktu normatywnego lub jego części, mierników określających stopień realizacji jego celów oraz terminu

przygotowania takiej oceny. Projekt UA8 przewiduje również wprowadzenie zasady obowiązkowej oceny funkcjonowania aktu normatywnego w przypadku odstąpienia od konsultacji publicznych, nie później niż dwa lata od wejścia w życie aktu mającego wpływ na podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej.

Wskazane wyżej inicjatywy w dużym stopniu dotyczą wprowadzenia jednolitych i systemowych zasad działania instytucji publicznych odpowiedzialnych za tworzenie i funkcjonowanie prawa gospodarczego. Proponowane rozwiązania mają na celu umożliwienie koordynowania działań państwa w obszarze kreowania otoczenia regulacyjnego prowadzenia działalności gospodarczej, a tym samym zmierzają do poprawy działalności instytucji publicznych jako czynnika rozwoju gospodarczego.

Jednocześnie należy wskazać, że Polska posiada szeroki i rozbudowany system wsparcia inwestycji, który ogranicza ryzyko działalności gospodarczej.

System zachęty inwestycyjnej dostępny jest dla wszystkich firm, bez względu ich wielkość oraz pochodzenie. Ministerstwo Rozwoju i Technologii dokłada wszelkich starań, aby instrumenty wsparcia były jak najbardziej dostępne i mogły korzystać z nich nie tylko duże i średnie przedsiębiorstwa, ale również małe i mikro.

System zachęty inwestycyjnej wspiera przedsiębiorców przy realizacji nowych projektów inwestycyjnych. Wsparcie tego rodzaju istotnie zmniejsza ryzyko po stronie przedsiębiorców. Jest to widoczne w szczególności w przypadku firm z sektora MŚP, gdzie pomoc państwa istotnie wspiera przedsiębiorców w wysiłku inwestycyjnym.

Podstawowym instrumentem wsparcia inwestycji, dostępnym dla przedsiębiorców w Polsce jest Polska Strefa Inwestycji (dalej PSI), czyli ulga podatkowa na nową inwestycję. Instrument zwolnień podatkowych, w porównaniu do alternatywnych narzędzi stymulacji inwestycji takich jak dotacje czy gwarancje kredytowe, cechuje się wysoką efektywnością przy jednoczesnej minimalizacji ryzyka po stronie państwa.

W ramach Polskiej Strefy Inwestycji polskie firmy z sektora MŚP (od początku funkcjonowania do 31 maja br.) uzyskały 1 637 decyzji o wsparciu (61% wszystkich) na łączną wartość inwestycji 18 mld zł (15% wartości inwestycji w PSI) oraz zadeklarowali utworzenie 8 453 nowych miejsc pracy, co stanowi 17% wszystkich nowych miejsc pracy w ramach PSI.

Polska Strefa Inwestycji, czyli reforma Specjalnych Stref Ekonomicznych, zainicjowana na mocy ustawy z 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji, wydatnie przyczynia się do przyciągania nowych inwestycji na obszarze całego kraju. PSI posiada wszystkie walory Stref, rozszerzone na obszar całego kraju. Dotychczasowe zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie specjalnych stref ekonomicznych (SSE) pozostają w mocy do końca 2026 r. Obecnie przedsiębiorcy, na podstawie ww. ustawy mogą uzyskać decyzje o wsparciu na obszarze całego kraju (a nie tylko na wyznaczonym obszarze, jak miało to miejsce wcześniej).

Ulga podatkowa w ramach PSI stanowi pomoc publiczną dostępną w formie zwolnienia z podatku dochodowego (CIT lub PIT) w wysokości nawet do 70% (w przypadku mikro i małych firm) wartości realizowanej inwestycji. Ulga podatkowa jest możliwa do uzyskania w związku z realizacją nowej inwestycji na terenie całej Polski. Aby skorzystać ze zwolnienia z podatku w ramach PSI niezbędne jest otrzymanie tzw. decyzji o wsparciu oraz spełnienie kryteriów wskazanych przepisami prawa.

Ponadto, w zakresie polityki kosmicznej, jednym z instrumentów mających na celu wspieranie, a tym samym ograniczenie ryzyka działalności gospodarczej jest zatwierdzony przez Ministra Rozwoju i Technologii w roku 2023 Krajowy Program Kosmiczny – działania Ministra Rozwoju i Technologii na lata 2023-2027. Głównym celem tego programu jest budowa potencjału przemysłu i jednostek naukowych w sektorze kosmicznym do zaspokajania potrzeb państwa i gospodarki oraz skutecznego konkurowania na rynkach międzynarodowych.

W ramach działania realizowane jest wsparcie poprzez kreowanie lub realizację takich działań jak: organizacja zagranicznych misji gospodarczych dla przedstawicieli polskiego sektora kosmicznego w celu nawiązania współpracy, dialogu polskich podmiotów sektora kosmicznego z sektorem międzynarodowym co przyczyni się do promocji polskich podmiotów oraz zainicjowania dialogu z potencjalnymi partnerami biznesowymi; wsparcie procesu inkubacji startupów kosmicznych, w szczególności działania związane są ze współpracą z Agencją Rozwoju Przemysłu S.A. w ramach inkubatora Europejskiej Agencji Kosmicznej ESA BIC Poland wspierającego rozwój polskich startupów kosmicznych związane z promocją transferu technologii w celu wykorzystania technologii kosmicznych w innych gałęziach gospodarki oraz wdrożenie technologii przemysłowych do sektora kosmicznego; organizacja warsztatów z krajowymi bądź międzynarodowymi organizacjami (m.in. NCBR, Horyzont Europa, ESA, EDA, EUSPA) dot. możliwości współpracy oraz finansowania projektów z programów Komisji Europejskiej Copernicus, Galileo, GOVSATCOM, SSA oraz przedsięwzięć prowadzonych w ramach ESA i NCBR.

Ad 4. Jakie kroki podejmowane są w celu usprawnienia procedur administracyjnych i biurowatycznych, które mogą ograniczać innowacyjność i konkurencyjność przedsiębiorstw?

Obecnie prowadzone są prace legislacyjne nad rozwiązaniami, których celem jest wprowadzenie w polskim systemie prawa certyfikacji wykonawców zamówień publicznych. Wprowadzenie certyfikacji wykonawców do krajowego systemu zamówień publicznych zostało przewidziane w obowiązującej Polityce zakupowej państwa, przyjętej uchwałą Rady Ministrów jeszcze w 2022 r.

Certyfikacja wykonawców zamówień publicznych stworzy wykonawcom możliwość uzyskania certyfikatu wydawanego przez podmioty certyfikujące. Będzie on służył do potwierdzania ich sytuacji podmiotowej, tj. braku podstaw wykluczenia lub posiadania określonych zdolności oraz zasobów niezbędnych do wykazywania warunków udziału w postępowaniu.

Korzystanie przez przedsiębiorców - wykonawców z instrumentu certyfikacji i poddanie się przez nich certyfikacji będzie fakultatywne. Podobnie jak ubieganie się o certyfikację, także późniejsze posłużenie się certyfikatem będzie pozostawione swobodnej decyzji wykonawców. Równocześnie, zamawiający nie będą mogli ograniczyć wykonawcom prawa do posługiwania się ważnym certyfikatem. Wykonawcy będą mogli ubiegać się o zamówienie publiczne zarówno bez certyfikatu, jak dotychczas, jaki i powołując się na certyfikat.

Certyfikacja wykonawców w swym założeniu ma przyczynić się do realizacji jednego z głównych celów Polityki, tj. rozszerzenia dostępu do rynku zamówień dla przedsiębiorców z sektora MŚP. Przedsiębiorcy ci często podkreślają, co znajduje również odzwierciedlenie w licznych analizach, że czynnikiem ograniczającym ich skłonność do udziału w procedurach zamówieniowych jest nadmierny formalizm oraz występująca uznaniowość decyzji zamawiających w zakresie weryfikacji ich sytuacji podmiotowej. Wszechstronna i całościowa analiza istoty certyfikacji wykonawców prowadzi do wniosku, że może ona stanowić skuteczne rozwiązanie tych kwestii.

W celu wykazania braku podstaw wykluczenia oraz spełniania warunków udziału w postępowaniu przedsiębiorca będzie mógł ograniczyć się do złożenia ważnego certyfikatu, oczywiście zawierającego wszystkie niezbędne informacje potrzebne zamawiającemu (np. informacje na temat posiadanego doświadczenia zawodowego). Dla wykonawcy oznacza to zatem brak potrzeby gromadzenia i składania dokumentów na potrzeby każdego przetargu. Dzięki temu zaoszczędzi on czas niezbędny na przygotowanie oferty.

Przedsiębiorca, uzyskując certyfikat będzie mógł zwiększyć przewidywalność swoich działań na rynku zamówień publicznych.

Certyfikacja umożliwi mu wstępne potwierdzenie jego sytuacji podmiotowej, które będzie co do zasady wiążące dla zamawiających. Nie do przecenienia jest fakt, iż pozwoli ona znacząco zredukować ryzyko odmiennej interpretacji, przez różnych zamawiających, okoliczności faktycznych i prawnych związanych z oceną sytuacji podmiotowej wykonawcy (np. dotyczącej podstawy wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 7 Pzp). Dotyczy to także procedury samooczyszczenia, która będzie mogła być przeprowadzana przed podmiotem certyfikującym, bez konieczności jej powtarzania w toku każdego jednostkowego postępowania o udzielenie zamówienia (duże ułatwienie również dla zamawiających).

Ponadto w zakresie polityki kosmicznej, planowana jest realizacja, w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększenia Odporności, Narodowego Systemu Informacji Satelitarnej (NSIS), opisanego w odpowiedzi na pytanie nr 1.

Ad 5. Czy istnieją konkretne przykłady działań, które już zostały podjęte lub są planowane w najbliższej przyszłości, aby poprawić otoczenie regulacyjne i instytucjonalne dla przedsiębiorstw w Polsce?

Jak informowałem w odpowiedzi na pyt. 1 przedstawiciele MRiT uczestniczą m.in. w negocjacjach aktów prawa unijnego w szerokim zakresie rozwoju gospodarki, przemysłu i jednolitego rynku, w tym harmonizacji technicznej i regulacji produktowych. Podobnie na gruncie tworzenia prawa krajowego MRiT prowadzi otwarty dialog z przedsiębiorcami i stowarzyszeniami branżowymi, którzy zgłaszają swoje postulaty co do zmian przepisów prawnych.

Ponadto zgodnie z przywołanym powyżej art. 70 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, Ministrowie kierujący działami administracji rządowej dokonują, w zakresie swojej właściwości, bieżącego przeglądu funkcjonowania aktów normatywnych określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej.

W wyniku m.in. takich przeglądów podjęliśmy w ostatnim czasie kilka inicjatyw legislacyjnych. Pierwsza z nich to projekt zmian w ustawie o rzemiośle, procedowany w ramach prac nad projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu deregulacji prawa gospodarczego i administracyjnego oraz doskonalenia zasad opracowywania prawa gospodarczego (UA8). Jego istotą jest w szczególności rozszerzenie definicji rzemiosła i rzemieślnika, poprzez rozszerzenie katalogu prawnie dopuszczalnych form prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie rzemiosła, dopuszczenie wykorzystywania przez przedsiębiorców, niezależnie od formy prowadzenia przez nich działalności, wszystkich kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, wymienionych w ustawie oraz włączenie do rzemiosła nowych zawodów (optyk okularowy i protetyk słuchu). Projekt został przekazany do 539 podmiotów w ramach konsultacji publicznych.

Kolejną inicjatywą legislacyjną jest projekt ustawy o zmianie ustawy o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy oraz niektórych innych ustaw (UD38). Projekt stanowi odpowiedź na problemy i postulaty zgłaszane przez przedsiębiorców i instytucje otoczenia biznesu. Proponowane w projekcie rozwiązania koncentrują się na realizacji postulatów przedsiębiorców zebranych w dotychczasowym okresie obowiązywania ustawy o CEIDG i PIP. Zarówno przedsiębiorcy jak i inni użytkownicy CEIDG wskazują, jak istotna jest możliwość załatwienia spraw i odnalezienia informacji związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w jednym miejscu - w ramach tzw. „jednego okienka”. W związku z powyższym MRiT przygotowało rozwiązania, które wpłyną pozytywnie na warunki prowadzenia działalności gospodarczej.

Proponowane rozwiązania obejmują: publikację w CEIDG – w jednym miejscu - informacji o zawartych umowach spółki cywilnej, w których współnikiem jest przedsiębiorca wpisany do CEIDG, zastąpienie osobnych wniosków do urzędu skarbowego, GUS i ZUS jednym wnioskiem zintegrowanym oraz dopełnienie wszystkich formalności związanych z rejestracją w jednym miejscu, umożliwienie składania wniosków dotyczących spółki cywilnej on-line (aktualnie jest to możliwe tylko w formie papierowej), możliwość generowania zaświadczenia dotyczącego spółki cywilnej on-line, wprowadzenie ustandaryzowanego wzoru umowy spółki cywilnej, którą będzie można zawrzeć on-line.

Rozwiązania objęte projektem mają wyeliminować nadmierne obciążenia biurokratyczne dla przedsiębiorców i uproszczenie procedur administracyjnych. Projekt ustawy zakłada zmniejszenie liczby dokumentów przez zastąpienie kilku wniosków jednym, który będzie elektronicznie przesyłany za pośrednictwem CEIDG do innych urzędów. Projekt zakłada także ograniczenie liczby procedur i skrócenie czasu załatwienia spraw przez wprowadzenie „jednego okienka” dla spółek cywilnych w zakresie spółek cywilnych, w których współnikiem jest przedsiębiorca wpisany do CEIDG, brak konieczności odwiedzania poszczególnych urzędów, tj. US, GUS, ZUS/KRUS, uzyskanie szerokiej informacji o spółce cywilnej w rejestrze CEIDG, możliwość samodzielnego wygenerowania zaświadczenia o spółce cywilnej (dotyczy spółek cywilnych, w których współnikiem jest przedsiębiorca wpisany do CEIDG). Współpraca pomiędzy rejestrami, przekazywanie i wymiana danych, uproszczenie procedur administracyjnych to także skuteczne państwo oraz instytucje gospodarcze służące wzrostowi gospodarczemu oraz przeciwdziałające wykluczeniu społecznemu i gospodarczemu.

Kolejnym projektem, nad którym pracujemy, jest nowelizacja ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (UD21). Jej potrzeba wynika z dotychczasowych doświadczeń nadzorczych ministra właściwego do spraw gospodarki nad działalnością biur informacji gospodarczej. Duże znaczenie dla dyskusji nad zmianami w przepisach ustawy mają coroczne spotkania ze Związkiem Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce (ZPF), który jest organizacją pracodawców zrzeszającą podmioty z różnych sektorów rynku finansowego. ZPF skupia blisko sto przedsiębiorstw z rynku finansowego.

Istota rozwiązań ujętych w projekcie obejmuje wprowadzenie kilku przekrojowych zmian poprawiających stosowanie przepisów ustawy oraz zapewnienia spójności regulacji z ustawą o elektronicznych i milczącego załatwienia sprawy, w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego (w przypadku postępowania dotyczącego zatwierdzania regulaminu zarządzania danymi). Projektowane zmiany będą wpływały korzystnie na przedsiębiorców, w tym również same biura. Projektowane przepisy doprecyzowują zasady konstruowania cenników za usługi świadczone przez biura, a wynikające z przepisów ustawy, obowiązek rejestrowania przez biura czynności dokonywanych przez pełnomocników klientów, doprecyzowania zasad uzyskiwania informacji gospodarczych przez jednostki podległe MSWiA, umieszczania w rejestrze zapytań danych pełnomocnika podmiotu, któremu biuro udostępniło dane ale również usprawienie komunikacji ministra z biurami oraz uproszczenia zasad nadzoru ministra nad działalnością biur.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Jacek Tomczak

Sekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

Do wiadomości

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów